

DİSK/ Genel-İş Genel Başkanı Remzi Çalışkan'ın 17. Genel Kurul'da yaptığı konuşmadır.

Sayın konuklar, yurt dışından gelen değerli misafirlerimiz, siyasi partilerimizin değerli temsilcileri, demokratik kitle örgütlerinin saygıdeğer yöneticileri, basınımızın seçkin temsilcileri;

Ülkenin dört bir yanında her türlü baskı ve sindirme politikalarına karşı dimdik ayakta duran işçi sınıfının yüz akı Genel- İş sendikamızın yürekli yöneticileri, Genel Kurulumuzun sayın delegeleri, 17. Olağan Genel Kurulumuza hoş geldiniz diyor, sizleri saygıyla selamlıyorum.

Sınıf ve kitle sendikacılığının Türkiye'deki en büyük örgütlü gücü olan Genel Hizmetler İşçileri Sendikası, Genel- İş 22 Nisan 1962'den günümüze, işçi sınıfının sorunlarına czmler üretmeye, care olmaya calışmıştır.

DİSK'in ve Sendikamızın unutulmaz Genel Başkanı Abdullah Baştürk önderliğinde sendikamızın yaptıkları Türkiye işçi sınıfı tarihine altın harflerle kazınmıştır. Nasıl bir tarihin üstüne mücadele yrttğmzn farkındayız ve bu mücadeleyi daha da ileriye taşıyacağız. Sendikamız adına kuruluşundan bugüne mücadele eden řu an hayatta olmayan genel başkanından üyesine bütün sınıf yoldaşlarımızı saygı ve özlemle anıyorum.

Değerli Arkadaşlar,

Ülkemiz ve sendikamızla ilgili gündemlere değınmeden önce dünyada yaşanan süreçten kısaca bahsetmek istiyorum.

Yeni Dünya Düzeni'nin ideologları dünya halklarına şunu söylemişti.

Bildiğınız ideolojiler öldü, tek ve gerçek ideoloji liberalizmdir.

Kurulan Yeni Dünya Düzeni aslında bir nevi 18. yüzyıl vahşı kapitalizminden başka bir şey değildi.

O dönem nasıl uzun süreli calışma, ekmek parasına calışma, ölene kadar calışma varsa bugün de aynı şeyler olmaktadır.

Aslında, Emil Zola'nın Germinal romanında anlatılanları yaşıyor gibiyiz...

Ama insanlık emeğın hakkında büyük deneyimler ve haklar kazandı.

Vahşı kapitalizme karşı işçi sınıfının verdiğı mücadeleler sayesinde, hafta tatili, 8 saatlik calışma süresi, doğum izni vb. sosyal hakları kazanan ve bu hakların nasıl kazanıldığını bilen dünya emekçi sınıfları bu geriye gidişten büyük bir sıçrayışla yeniden kurtulacaktır.

Günümüzde küreselleşme, finans kapitalizm, post- fordizm ve post-modernizm gibi kavramlarla bize dayatılan yaşam ve çalışma koşulları orta çağın karanlığından çıkıp gelen düşüncelerden pek de farklı değil. Kapitalizm her zaman yaptığı gibi acıyı şekere bulandırıp bizlere sunmaya devam ediyor.

Çok uluslu şirketler sadece ülkeleri ve emekçileri mi sömürüyorlar? Kesinlikle hayır, tüm canlıların yaşadığı dünyayı ve doğayı sömürerek, kirleterek mahvetmeye devam ediyorlar. Bunu en yakın olarak Kaz Dağları'nda görüyoruz, Hasankeyfin sular altında kalmasında görüyoruz.

Kapitalist küreselleşmenin emekçiler için dünya çapındaki karşılığı daha çok işsiz, daha az gelir, daha fazla açlık ve yoksulluk olmuştur.

Dünyamız, ülkeler ve insanlar arasındaki gelir farklılıklarının olağanüstü arttığı, çalışanların yaşam koşullarının giderek kötüleştiği, güvencesiz ve ucuz istihdamın yaygınlaştığı, işsizliğin süreklilik kazandığı yeni bir yüzyıla adım atmış durumdadır.

Dünyadaki en zengin 42 kişinin mal varlığı, dünya nüfusunun %50'sine yani 3,6 milyar insanla eşittir; en zengin 10 ülkenin geliri de en fakir 10 ülke gelirinin tam 77 katıdır. Sendikalaşma düzeyi ise her geçen yıl azalmaktadır.

Son 30 yılda dünya barış ortamından giderek uzaklaşmış, dünya üzerinde, adeta sürekli bir savaş hali ortaya çıkmıştır.

Yeni Dünya Düzeni, insanlık için, ekonomik ve sosyal yapıda bozulmalarla birlikte, ölümden başka bir gelecek yaratamamıştır. Son yıllarda bölgemiz, dünyanın “en sıcak” coğrafyası haline gelmiştir. Küreselleşmenin insanlığa yansıttığı en acımasız sonuçlar bölgemizde bütün çıplaklığıyla sergilenmektedir.

Milyonlarca insanın ölümü ve on milyonlarca insanın göçü, göç yollarındaki o kahreden toplu ölüm ve trajediler, felaketin büyüklüğünün açık ifadesidir.

Bu gelişmelerin Türkiye'ye yansımaları da otoriterleşmenin artması olmuştur.

Öyle ki en temel hak ve özgürlüklerimizi tehdit eder boyutlara ulaşmıştır.

Daha fazla kar, daha fazla güç, daha fazla enerji kaynakları üzerinde söz sahibi olmak isteyen emperyalist güçler ile çatışma bölgelerinin yeniden organize edilmesi ve paylaşılmasında pay

sahibi olmak isteyen devletler savaş çıgıllıkları atmaktadırlar. Ve içine düştükleri ekonomik ve siyasi krizlerden kurtulabilmenin adresi olarak görmektedirler.

Son yıllarda Irak’da, Suriye de yaşadıklarımız bunun en büyük örnekleridir.

Kanlı çıkar hesapları yapanlar, bir arada barış ve kardeşlik içinde yaşayabilecek toplumları bölerek, ayrıştırarak, düşmanlaştırarak, siyasi ve ekonomik istikrarsızlık yaratarak, birbirine boğazlatmaktadırlar.

Emperyalist işgal ve stratejileri Ortadoğu ve Kuzey Afrika’ya yayılırken, Türkiye’de ise AKP ile neoliberal dönüşüm sürecinde Türk-İslam sentezi, milliyetçilik, din ve inanç istismarı, piyasacılık gibi ideolojik-siyasal motifleri ön plana çıkarmıştır.

Değerli arkadaşlar

Gelelim ülkemize; Yeni Dünya Düzeni ile dünyaya dayatılan örgütsüzlük, ucuz çalışma, yoksulluk ve işsizlik gibi kavramların 12 Eylül 80 askeri faşist darbesi ile başlayan sürecini hep beraber yaşıyoruz.

Sendikamızın da üyesi olduğu Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC), 2019 yılı “Küresel Haklar Endeksi”ni geçtiğimiz aylarda açıkladı.

Türkiye bir kez daha işçiler için dünyanın en kötü 10 ülkesi arasında yer aldı.

Rapora göre Türkiye, en çok işçinin tutuklandığı ve gözaltına alındığı 4 ülkeden biri.
Değerli arkadaşlar

Türkiye’nin son sürecini tahlil ederken 7 Haziran 2015 Milletvekili seçimleri ve sonrasının adeta bir milat olduğunu asla unutmamalıyız.

Tek başına iktidarı kaybeden AKP’nin tekrar iktidar olmak için acil ihtiyaç duyduğu neydi?

Ayrıştırma, ötekileştirme, kutuplaştırma, gerginlik, çatışma politikalarıydı ve ne yazık ki AKP bu politikalara yüzünü daha çok dönerek demokrasinin de en temel değerlerini alaşağı etti.

Ülkemizde 15 Temmuz 2016 askeri darbe girişiminden sonra 20 Temmuz 2016’da başlayan bir sivil darbe ile karşı karşıya kaldık. OHAL ilan edildi.

Darbe girişimi ve sonrası fırsata dönüştürüldü.

Ne kadar demokrasi dışı uygulama varsa yaşandı. Bunun sonunda çıkarılan KHK'lar ile bizim üyelerimizin de içinde olduğu yüzbinlerce insan hiçbir hukuk kuralına dayanmadan işinden, ekmeğinden edildi. İş kolumuzun örgütlü olduğu birçok belediyeye kayyum atandı. Bizden olmayana yaşam hakkı yok, ekmekte yok denildi adeta.

Diyarbakır, Van, Mardin Belediye Başkanlarının hukuksuz bir şekilde görevden alınması halk iradesine ağır bir darbedir. Kayyum zihniyeti devam ediyor ve biz bu zihniyete karşı demokrasiyi savunmaya devam edeceğiz.

Yapılan hukuksuzluklara DİSK ve Genel-İş olarak karşı çıktık. “Demokrasi işçinin ekmeğidir” dedik. Darbe girişimini fırsat bilenler ülkenin parlamenter demokratik sistemini değiştirme çabasına girdiler ve 16 Nisan 2017 yılında referandum yaparak ne olduğu belirsiz bir sisteme geçiş yaptılar.

Referandum sırasında da sendikamız bulunduğu bütün işliklerde, sokaklarda HAYIR'ın örgütleyicilerinden oldu.

Aslında referandum da hayır çıktı ama sandık oyunları ile “mühürsüz oylarla” bu sonuç değiştirildi.

İşçi kardeşlerim,

Ülkedeki rejim sorunu emeğe de yansıyor. Kurulan otoriter emek rejimi örgütlü emeğin siyasi, kurumsal ve ekonomik gücünü geriletıyor.

Bunun sonucunda siyasetin konusu giderek daha fazla sınıflar arası mücadelelerle değil, egemen sınıf içi mücadelelerce şekillenir hale geliyor.

Bu aynı zamanda otoriterleşmenin derinleşmesi ve yaşanan ekonomik krizin işçi sınıfının omuzuna yüklenmesi sürecinin de temel dinamiği olarak görülebilir.

Emek otoriter rejim altında baskı altına alındıkça demokrasi geriliyor, demokrasi geriledikçe emek baskı altına alınıyor.

Bu kısır döngüyü kıracak olan ise yine işçi sınıfıdır.

İşte bu yüzden çizgimiz, mücadelemiz emek mücadelesi ve demokrasi mücadelesidir.

Tarihten gelen etnisite, kimlik, dil, inanç, kültür ve yaşam tarzı gibi zenginliklerimiz olan farklılıkları, bunlardan kaynaklanan kronikleşmiş sorunları ki kanayan yara Kürt sorunudur, demokratik ölçüler içinde, barışçı metotlarla çözmeyi hedefleyen; bütün demokratik, katılımcı ve paylaşımcı değerleri gözeten, emek eksenli yeni bir anayasa, mutabakatla hazırlanıp toplumumuzun onayına fazla gecikmeden sunulmalıdır.

Öncelikle kuvvetler ayrılığı sağlanmalı, işleyen denge ve denetleme mekanizmaları kurulmalı; yerel yönetimlerden başlayarak güçlendirilmiş, insan haklarına dayalı, katılımcı ve müzakereci bir demokrasi üzerinde mutabakat sağlanmalıdır.

Bu rejim krizi oyalayıcı, geçiştirici tedbirlere ve sorun çözmeyen revizyonlara meyletmeden, samimiyetle ve uzun vâdeli bir yaklaşımla ele alınmalıdır.

Eleştirileri dikkate alarak, rejim hakkında kapsamlı tartışmaya ve toplumsal katılımı yüksek bir demokratik uzlaşmaya ihtiyacımız vardır.

İçinde bulunduğumuz Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi daha bir yılını doldurmadan ülkenin tek adam tarafından yönetilemediğini göstermiştir.

Bunun sonucunda 17 yıldır hükümette bulunan, 25 yıldır da birçok büyükşehir belediyesinde yönetimde bulunan siyasal İslamcılar geçtiğimiz; 31 Mart seçimlerinde İstanbul, Ankara, Antalya, Adana, Mersin gibi belediyeleri AKP'ye karşı referandumda buluşan, birbirine benzemez ama demokrasi temelinde buluşabilen HAYIR bloğu karşısında kaybettiler. Bu sonuç ülkemiz adına önemli bir gelişmedir.

Bu süreçte sendikamız 12 Eylül faşist darbesiyle koparıldığı bu işyerlerinde örgütlenecek ve tekrar işkolumuzda Türkiye'nin en büyük sendikası olacaktır.

Bu hedef için daha çok kenetlenmeli ve daha çok çalışmalıyız diyorum.

Toplum ve çalışma yaşamında kadınların eşitsizliği devam ediyor. Bugün her zamankinden daha çok kadınların toplumsal kimliğini görünmez kılan, emek gücünü ucuzlatan, toplumsal cinsiyetçi yaşam ve çalışma düzenine ve kadınlara dayatılan her türlü sömürü ve baskıya karşı daha örgütlü bir mücadeleye gerek var. Unutulmamalıdır ki kadınların olmadığı hiçbir haklı mücadele kazanılamaz.

Kadınıyla, erkeğiyle daha örgütlü ve daha güçlü bir sesle “kadın, yaşam, özgürlük” diyeceğiz.

Değerli dostlar, işçiler,

İçimizi hala yakan, yüreklerimizi sızlatan 10 Ekim katliamını yaşadık.

Barbar İŞİD Ankara’da bizim de çağrıcısı olduğumuz barış mitinginde canlarımızı aldı.

Göreve 10 Ekim’in travmasıyla başladık. Buradan bir kere daha barış güvercinlerimizi saygı ile anıyor önlerinde eğiliyorum.

Barış mücadelesini sınıf mücadelesinin bir parçası olarak görüyor ve bu mücadeleyi de sonuna kadar sürdüreceğimizin bilinmesini istiyorum.

Göreve geldiğimizde işçi sınıfının yakıcı temel sorunu haline gelmiş, kölece çalışmanın aracı haline gelmiş, güvencesiz çalışmanın kalesi olmuş taşeron şirket işçiliğine karşı amansız bir mücadele bizi bekliyordu.

Yine yakın zamanda ortaya çıkan kiralık işçilik uygulamasıyla yaratılmaya çalışılan köleci çalışmaya karşı yine biz meydanlardaydık.

Sefalet ücreti olan askeri ücret insanca yaşanabilir bir ücret olsun diyerek alanlarda olan bizdik.

Kıdem Tazminatının Fona devredilme tartışmalarına alanlarda biz karşı koyduk.

Biz de OHAL ilan edildiğinde kimse sokağa çıkartılmazken sokağa çıktık, KHK zulmüyle ve ihraçlarla haksız hukuksuz yere ihraç edilenler işlerine dönsün dedik.

Demokrasi talep ettik, karanlığa hayır dedik, hukuk devleti istedik.

Belediye şirket işçilerine eşit haklar diyerek Türkiye’nin dört bir köşesinde on binlerce üyemizle sokağa çıktık.

Tek adam rejimine hayır dedik.

Bu amansız mücadelenin içine girdiğimiz dönemde sendikamızla ilgili karanlık senaryoları hep beraber boşa çıkardık. Ve sendikamızın üye sayısını 50 binlerden bugün 100 binlere hep beraber çıkardık. Buna emeği geçen herkesi candan, yürekten kutluyorum.

Bizler her kışın bir baharı olduğuna, karanlığın sonundaki aydınlığa olan inancımızı koruyarak özlenen baharı, beklenen aydınlığı getirmek için mücadele ettik, etmeye devam edeceğiz.

Demokratik, laik bir ülkede, barış ve kardeşlik içinde, insanca bir yaşam mücadelesi veren, işçi sınıfının geçmişten geleceğe uzanan sendikal mücadelesinin yzakı Genel-İş'liyiz.

İşçi sınıfının yürekli önderleri, Sendikamız yesi işçiler, ülkemiz işçi sınıfının yaşadığı bütün sorunları ilklerine kadar hissetmektedir.

Taşeron belasının en yoğun olduğu iş kollarından birinde çalışmaktayız. Taşeronlaşmaya karşı büyük bir mücadele verdik, her an meydanlardaydık.

Taşeron yasaklansın, norm kadro kaldırılsın ve belediye işçilerine kadro verilsin dedik. Tabi ki yeterli görmüyoruz ama taşerondan belediye şirketlerine geçişler bu mücadeleler sayesinde oldu.

Biz sokakları, işyerlerini örgütleyip kamuoyu oluşturup siyasi iktidara baskı kurarken, Genel Merkezlerinden dışarıya çıkmayan, iktidarla aynı kayıkta olan sendikalar bu düzenlemeyi Hkmetin bir lütfu olarak sundular.

Biz ne dedik; Bu ltuf değil her aşamasında işçi sınıfının, mücadelesi olan bir kazanımdır. Hepimizin kazanımıdır.

Taşeron, geçişle birlikte hala birçok eksikliğin olduğunun farkındayız. Bu ucube sistemi çalışma hayatından ve ülkeden söküp atana kadar mücadeleye devam edeceğiz.

Kadro hakkımızı da talep etmeye devam edeceğiz.

Kadroyu alana kadar mücadeleye devam edecek miyiz???

Gelin biraz önce hep beraber mücadele edeceğiz dediğimiz, bu mücadelede nelerle karşı karşıyayız bir bakalım. Öncelikle hafızamızı biraz tazeleyelim.

Biliyorsunuz taşerondan belediye şirketlerine geçişler 696 Sayılı KHK ile oldu. Bu KHK çıktıktan sonra neler yaptık?

✓ İlk olarak KHK ile yapılan düzenlemenin haksız, eşitsiz, adaletsiz sonuçlar üreteceğini, bir çok hata olduğunu, bunların geçişte sorun yaratacağını, kamu işçileri arasında ayırım yapılmadan tüm kamu işçilerinin kadroya geçirilmesi gerektiğini söyledik.

✓ 26 Aralık'ta Bakanlık nezdinde yapılan girişimler sonunda Bakanlığın bir basın açıklaması yapması, kıdem ve izin haklarının korunacağı taahhüdü verilmesi sağlandı.

✓ Yaptığımız basın açıklamaları ile belediye şirket işçilerine kadro verilmediğini, eşitlik ilkesinin göz ardı edildiğini, sınav şartının kabul edilemeyeceğine değinerek “kadro mücadelemizin” bitmediğini ilan ettik. Sonrasında bu açıklamayı ülkenin dört bir yanında binlerce işçi ile sürdürdük.

✓ Geçiş sürecine mevcut belediye şirketinde çalışan işçileride dahildir, değildir karmaşası yaşandı.

Sınav, güvenlik soruşturması gibi birçok elemeye karşılaşması karşısında Sendikamız harekete geçti. Bakanlıklarla görüşüldü. Uzun uğraşlar sonunda 4 Ocak'ta sonuca ulaştık ve İçişleri Bakanlığı'nın 81 ilin Valiliklerine gönderilmek üzere genelge yayınlanmasını sağladık.

✓ Adli sicil kaydı nedeniyle başvurularının reddi gündeme gelenlerle ilgili yeni bir mücadele süreci başlattık.

5 Mart'ta ilk basın açıklamamızla sorunu duyurduk ve çözüm istedik.

Bakanlıklarla görüşme ve yazışmaları başlattık.

31 Mart'ta merkezi idareye geçecek işçiler için Yönetmelik değişikliği yayımlandı.

4 Nisan'da mahalli idareler için İçişleri Bakanlığı tarafından bir genelge yayımlandı ve terör suçları ve cinsel saldırı suçları hariç diğer suçlardan mahkûmiyeti bulunan işçilerin eski hükümlü kadrosundan kamuya geçişi sağlanmış oldu.

✓ Geçiş aşamasında işçilere yalnızca “arşiv araştırması” yapılması öngörülmüşken fiiliyatta “güvenlik soruşturması” yapılmasına her fırsatta itiraz ettik.

Birçok belediye yönetimi ile bu temelde görüşmeler yapıp işçilerin güvenlik soruşturması mağduru olmasının önüne geçtik.

Cumhuriyet Halk Partisi ile bu konuyla ilgili görüşme yapıp, partilerine bağlı tüm belediyelere bir genelge çıkarılmasını, güvenlik soruşturması mağduriyetlerinin yaşatılmamasını, var olan mağduriyetlerin giderilmesini talep ettik ve bu konuda olumlu sonuç aldık. 2 Nisan tarihi itibarıyla mağduriyete uğramış yüzlerce işçinin böylece işbaşı yapmasını sağlandı.

✓ Geçiş aşamasında zaman zaman sınavda elenen üyelerimizle güvenlik soruşturmalarından elemeye uğrayan üyelerimiz de oldu. Konuyu yine Bakanlıklar gündemine taşıdık, sonuç alamadığımız yerlerde davalar açtık.

✓ 696 sayılı KHK yayımlandığı tarihten itibaren örgütlü olduğumuz tüm belediyelerde işkolu farklılığı sorunu olan 15 binin üzerinde işçinin işkolunu düzelterek “genel işler” işkoluna

aktarılmasını sağladık. Böylece geçişten sonra toplu iş sözleşmesi yetkisi almamızın önüne engel olarak çıkacak “işkolu sorunu”nu daha en başından aşmış olduk.

696 sayılı KHK ile özgür toplu iş sözleşme hakkı gasp edildi. 2020’nin son çeyregine kadar 4+4 sefalet ücretine mahkum edildi, İlave tediye ücreti yok sayıldı.

✓ Geçiş yapılan şirketlerde işkolumuzdaki ilk toplu iş sözleşmelerini imzalayarak, işkolunda yaygın bir kanı olan “30.06.2020 tarihine kadar toplu iş sözleşmesi yapılamaz” fikrini ortadan kaldırdık.

Toplu iş sözleşmeleri ile işçilerin iş güvenceleri ve idari, sosyal haklarına dair önemli kazanımlar elde ettik.

Mali ve sosyal haklara ilişkin KHK’nın belirlediği sınırları zorlayarak, KHK ile emredici yasakların getirilmediği konularda yeni haklar, kazanımlar elde etmeyi başardık.

Degerli arkadaşlar,

Belediyelerde kadrolu işçi sayısı günden güne azalıyor. Belediyelerde temel istihdam biçimi “Belediye Şirket İşçiliği” oldu.

Bakın 2015 yılında belediye şirketlerinde çalışan işçi sayısı 81 bin iken 2018 yılının ilk üç ayında 454 bine ulaştı. Belediyeler kar kurumları değildir.

Norm kadro kalkacak herkes belediyenin kadrolu çalışanı olacak.

Kardeşler,

İşkolumuzda 1 milyon 61 bin işçi var.

Ancak genel işler işkolunda sendikalı işçi sayısı 485 bindir. Yani işkolunda çalışan işçilerin yarısından fazlası sendikasızdır.

Sendikamızın örgütlenme çalışmalarına yönelik engeller ve saldırılar devam etmektedir.

✓ Özellikle Belediye seçimlerinden sonra işbaşına gelen bazı belediye yönetimlerinin ilk icraatları çalışanlara sendika değiştirme baskısı oldu.

Aliağa’da, Bergama’da belediyelerde çalışan üyelerimiz belediye işverenleri tarafından sendikal hak ve özgürlükler hiçe sayılarak işlerinden edildi.

✓ İşveren baskılarına karşı durmaları gerekirken, iktidar ve işveren desteğiyle var olan sendikaları biliyoruz.

İşkolumuzda işveren baskısını talep ederek, can havliyle işyerlerindeki varlıklarını biraz daha uzatma nafile çabası içinde olanların durumu, sendika hareketi adına işler acısıdır.

✓ Buradan tüm sendikalara sesleniyoruz: İşçinin sendika seçme özgürlüğünü elinden almayın.

Gerekirse seçim sandığını ortaya koyalım işçiler kendi sendikalarını seçsinler.

Yetkili sendika referandumla belirlensin.

İşveren ve iktidar gücünü kullanarak sendikacılık yapmayı tarihe gömelim.

Bundan sonraki süreçte hedefimiz genel işler işkolunda 1 milyon 61 bin üyenin tamamını örgütleyecek şekilde örgütlenmek.

200 bin işçiyi kapsayan kamu toplu iş sözleşmeleri anlaşma protokolünde mikrofona yansıyan diyalogu izledik. Sendikalara düşen, sınıfın haklarını dayatmalara ve baskılara rağmen sonuna kadar savunmaktır. İşçi sınıfı alternatifsiz değildir. Alternatif DİSK'tir Genel-İş'tir.

Değerli konuklar, değerli mücadele arkadaşlarım.

Kıdem tazminatının fona devri ve benzeri emek düşmanı saldırılar devam edecek.

Ama bütün bunlara dur diyen bu mücadele de sürecek.

Bu mücadele hepimizin mücadelesidir.

Bunu hep beraber başaracağız.

Daha çok örgütleneceğiz,

Daha da büyüyeceğiz, Daha da güçleneceğiz.

Birleşe birleşe kazanacağız.

Yaşasın işçilerin birliği

Yaşasın halkların kardeşliği.

Yaşasın Genel İş,

Yaşasın DİSK